



מ"ת 4586/11/17 - מדינת ישראל נגד אפרים אנטנך, גלגאי וונדס, רמי סנקה, ויקי מתן פלאח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 4586-11-17 מדינת ישראל נ' אנטנך ואח'
תיק חיצוני: 468545/2017

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיבים
1. אפרים אנטנך
2. גלגאי וונדס
3. רמי סנקה 4. ויקי מתן פלאח

ב"כ המבקשת: עו"ד יסמין שביט ועדי שגב
ב"כ המשיב 1: עו"ד יעקב מלול
ב"כ המשיב 2: עו"ד רועי לנג
ב"כ המשיב 3: עו"ד יזהר קונפורטי
ב"כ המשיב 4: עו"ד רן אלון

החלטה

רקע

- בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים בעניינם. דיון בראיות לכאורה.
- בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיבים כתב אישום אשר מייחס להם עבירות של **חטיפה בצוותא**, לפי סעיף 369 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1997 (להלן: "**החוק**"); **פגיעה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 334 יחד עם 335(א)(2) יחד עם סעיף 25 לחוק; **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק; **החזקת סכין**, לפי סעיף 186 לחוק; **התחזות בכזב כעובד ציבור**, לפי סעיף 283(2) לחוק.
- על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המתלון שימש כשומר במתחם "בית יערי" אשר שימש בעבר כבית הבראה ומזה שנים רבות עומד נטוש (להלן: "**המתחם הנטוש**"). המתלון נהג להישאר ללון במקום בשעות הלילה, ובליל האירוע שהה עמו חברו שישן באחד מחדרי המתחם הנטושים. בתאריך 23.10.17 הגיעו המשיבים ברכבו של המשיב 4 למתחם הנטוש. **בהמשך, ירד המשיב 3 מהרכב, האיר בעזרת פנס לעבר הכניסה וקרא למתלון לצאת אליו, התחזה לשוטר וביקש ממנו להציג לו תעודת זהות.** המתלון שסבר כי מדובר בשוטר התקרב אליו והבחין במשיבים 1-2. **משפתח המתלון את שער הכניסה, תפס אותו המשיב 3 בחולצתו, אחז בראשו של המתלון וحبט אותו בשער הברזל בעוד המשיב 1 הצמיד סכין מטבח לבטנו של המתלון.** אז הכניסו המשיבים 1-3 את המתלון בכוח למושב האחורי ברכב. למשמע צעקותיו של המתלון, התעורר חברו של המתלון וברח מהמתחם. לאחר שנכנסו לרכב שאל המשיב 4 את המתלון לשמו ומשענה לו המתלון היכה המשיב 4 את המתלון באגרוף לפניו, ובהמשך נסעו המשיבים ברכבם מהמקום



כשהם לוקחים עימם את המתלון בניגוד לרצונו. במהלך הנסיעה הורו לו המשיבים למסור להם את הטלפון הנייד שברשותו. המשיבים הובילו את המתלון ברכבם לתחנת דלק, שם ירד המשיב 3 וניגש לקנות למתלון בקבוק מים וכשחזר נתן אותו למתלון אשר שטף את פניו. בהמשך, המשיב 1 ישב ליד המתלון במושב האחורי הצמיד את הסכין לגרונה ואיים על חייו. בהמשך שאל המתלון לרצונם והמשיבים השיבו כי ברצונם שיכניס אותם למתחם הנוטוש, ובלית ברירה המתלון הסכים. המשיבים הורו למתלון להתקשר לחברו שהיה במתחם ולהורות לו לעזוב את המקום והמתלון עשה כן. המשיבים הסיעו את המתלון חזרה אל המתחם הנוטוש. כשירדו מהרכב אחד מהמשיבים הצמיד חפץ הנחזה להיראות ולהישמע כאקדח לראשו של המתלון והורו לו להוביל אותם אל תוך המתחם תחת איומים על חייו. המתלון הוביל את המשיבים לאחד המבנים הנוטשים במקום בעל פתח צר, שם נכנס בחשיכה דרך הפתח והצליח להימלט ממנו מצדו השני. המתלון נס על נפשו ותוך כדי כך הזעיק את המשטרה. כתוצאה מהאמור לעיל נגרמו למתלון חבלה בראשו, אדמומיות בצווארו ופצע מעל הגבה והוא נזקק לטיפול רפואי.

4. ב"כ המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המשיבים הסכימו לכך שהתרחש אירוע אלים בין המשיבים למתלון מחוץ למתחם וכן לכך שהמשיבים נסעו עם המתלון ברכבם לתחנת הדלק, שם קנו לו בקבוק מים, נתנו לו לשוחח עם חברו בטלפון של אחד מהם והחזירו אותו ברכבם למתחם הנוטוש. באשר לשאר המתואר, ובפרט לעניין החטיפה, חלקו ב"כ המשיבים על קיומן של ראיות לכאורה.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המבקשת, עוה"ד יסמין שביט ועדי שגב, התשתית הראייתית נסמכת בעיקרה על עדות המתלון ועל חיזוקים נוספים. המתלון מסר שש הודעות במשטרה, ביצע הובלה והצבעה מתועדת בווידאו במקום האירוע, ביצע עימותים עם ארבעת המשיבים, במהלכם חזר על תלונתו ושלל את גרסתם. עדותו היא עקבית וקוהרנטית והוא מסביר את חלקם של המשיבים. הודעה ראשונה נגבתה מהמתלון בליל האירוע. בהמשך לאותו יום, נחקר המתלון באזהרה לאחר שנמצאו בשטח שתילי גראס. בהמשך נחקר פעם שלישית וזאת בעקבות תיאורו של המתלון כי בעת נסיעתו ברכב שב"ס הועלו לרכב גם המשיבים והוא שמע את שיחתם וחש מאוים. הודעה רביעית נגבתה לאחר העימותים שביצע עם המשיבים. הודעתו החמישית נגבתה לאחר ביצוע הובלה והצבעה. בחקירתו השישית חזר על גרסתו וזיהה את המשיבים בתמונות.

המתלון שימש בליל האירוע כשומר של חברת שמירה אשר נשכרה כדי לאבטח את "בית יערי", מתחם נוטוש אשר כיום מצוי בסכסוך משפטי ועל כן נדרשה בו שמירה. המתלון תיאר בהודעותיו כי שימש כשומר במשך כחודש ימים לפני האירוע ומשום שהוא מתגורר בדרום הארץ, נותר לישון בחדר במבנה בשעות הלילה. בסמוך לשעה 1:20 הבחין המתלון ברכב שעמד בכניסה למתחם במשך דקות ארוכות ועורר את חשדו. בהמשך יצא המשיב 3 מהרכב ממושב הנוסע והאיר לעבר המתלון עם פנס וקרא "שומר, שומר". המתלון הורה לחברו שישאר בחדר וניגש לבדוק במה מדובר. המתלון האיר לעברו של המשיב 3 עם פנס, והמשיב 3 הזדהה בפניו כשומר ושאל את המתלון אם יש לו תעודת זהות. המתלון הציע להביאה מחדרו, אולם המשיב 3 אמר שאין בכך צורך והורה לו לצאת אל מחוץ לשער. עם פתיחת שער הכניסה התקרבו המשיבים 1-2 בעוד שהמשיב 3 תפס בחולצתו, אחז במתלון בראשו והטיחו לאחור בשער הכניסה מברזל. זאת בעוד שהמשיב 1 הצמיד סכין לבטנו של המתלון. בעניין הצמדת הסכין יאמר כי פרט זה הוסיף המתלון בהודעה שנגבתה ממנו לאחר ההובלה וההצבעה והסביר כי כנראה שכח לציין זאת. בהקשר זה הרי שמדובר באירוע טראומתי, ולא מצופה



מהמתלון שיזכור את כל הפרטים על פי סדר התרחשותם והסברו של המתלון הינו סביר והגיוני. בהמשך המתלון הוכנס לרכב בכוח, המשיבים נטלו ממנו את הטלפון והסיעו אותו לתחנת הדלק הסמוכה שם רכשו עבורו מים. בהמשך שלף המשיב 1, שישב לצד המתלון, סכין, הצמידה לצווארו של המתלון ואיים עליו שיפגע בו. בסמוך לשעה 01:46 התקשר המתלון ממכשיר הטלפון של המשיב 1, ולא מהמכשיר שלו שהוחזק כאמור על ידי המשיבים, לחברו והורה לו לעזוב את המקום. בהמשך הסיעו המשיבים את המתלון חזרה למתחם והורו לו ללכת לפנייהם כשהם מצמידים לראשו חפץ הנחזה להיות אקדח. הם נכנסו לתוך המבנה הנטוש בעל פתח צר, שבצדו השני ישנו פתח יציאה שלא היה ידוע למשיבים. דרך פתח זה המתלון חמק מהם.

גרסתו של המתלון נתמכת בשיחת טלפון שהוא ביצע בשעה 02:04 מטלפון נייד נוסף שהיה ברשותו, ללא ידיעת המשיבים, למוקד 100. לאורך השיחה נשמע המתלון מתנשף ומדבר בלחש ומתאר כי הוא שומר במקום שהותקף על ידי אנשים "שהרגו אותי מכות" "שמו עלי סכין" "פתחו לי את הראש" "מחכים לי בשער, מחכים לי, נו מהר" "באו להרוג אותי" "לא יכול לדבר" "שברו אותי מכות", "יש להם אקדח" "הם בשער". בהמשך נוצר קשר טלפוני בינו לבין שוטר שהוזעק למקום וגם באוזניו הוא מתאר את הדברים הללו, והשיחות מוקלטות.

כמו כן, על פי מזכר של פקד חני יעקבי, שמגיעה למקום ופוגשת במתלון היא מבחינה כי מצחו שותת דם ומבחינה בפגיעה בראשו. המתלון מתאר בפניה לראשונה את התיאור הראשוני לאירוע ומזהה את המשיבים.

בנוסף, מדוח פעולה של השוטר יומי הררי, עולה כי בחיפוש ברכב נמצאה סכין עטופה בבד לבן באזור שליד הנהג וכן נמצא הטלפון הנייד של המתלון מתחת למושב הנוסע שליד הנהג. לגרסתו מצטרפת גם הודעתו של חברו של המתלון, חָדָר (להלן: "חָדָר") על פיה התעורר למשמע צעקות ואנשים שמרביצים, שמע את המתלון צועק "גנבים, עבריינים" ולכן ברח מהמקום. בהמשך התקשר אליו המתלון ממספר חסום, ענה לו ושמע את המתלון אומר לו תברח מהמקום. בהמשך חזר למתחם ושמע מהמתלון "החבר'ה האלו גנבים ורצו לרצוח אותי והיה להם אקדח וסכין". עוד הוסיף, כי תנאי השטח לא אפשרו לו לראות במי מדובר והוא לא התעמת עם המשיבים אך שמע מישהו אומר "אני משטרה". עדותו זו לא רק מחזקת את עדות המתלון, אלא אף מהווה עדות בדבר אמרה של קורבן אלימות. לכך יש להוסיף כי על צווארו של המשיב נראה סימן אדום של סכין.

בחקירתם הראשונה שמרו המשיבים על זכות השתיקה. בהמשך, ובשים לב לכך שהיו עצורים יחד ונשמעו מדברים ביניהם, טען המשיב 1 כי הם היו בדרכם למקום כלשהו כאשר הריחו ריח של גראס, ואולם ישנם מזכרים של שלושה שוטרים שלא הריחו דבר במקום. משיב 2 טען בחקירה השניה שהם עלו על צינור מים ולכן עצרו. משיב 3 טוען כי עברו במקום במקרה ועצרו ליד צינור מים. משיב 4 שותק. בהמשך הייתה אלימות בינם לבין המשיב ללא הסבר לסיבה לאלימות זו. המתלון לגרסתם נכנס מרצון לרכבם ונסע עימם לתחנת דלק מכיוון שראו שיוורד לו דם, קנו לו מים ונתנו לו לשטוף את הפנים. אפשרו לו להתקשר ממכשירם והחזירו אותו ובהמשך הוא חזר עם משטרה. גרסה זו עומדת בסתירה מוחלטת לדברי המתלון ואינה מתיישבת עם גרסתו של חדר ואף אינה מסבירה מדוע שיתקשר המתלון ממכשירם לחדר ומדוע שיגיד לו לברוח מהמקום. אין להם הסבר מדוע המכשיר נתפס ברכבם. למתלון אין כל קשר למשיבים ולא ברור מדוע יכנס לרכבם מרצונם באמצע הלילה וייסע עימם ללא מטרה ברורה שעה שהוא אמור לשמור על המתחם. משיב 4 שמר לאורך רוב החקירות על זכות השתיקה ואולם קשר את עצמו לרכב, לטלפון הנייד שנמצא ברכב ולסכין.

לטענת ב"כ המבקשת, ב"כ המשיבים מנסים לקשור בין המתלון למעבדת הסמים אשר נמצאה במקום. בעניין זה ייאמר כי מעבדת הסמים אשר אותרה על ידי יחידת הכלבנים, נמצאת בשטח מרוחק ממקום הימצאו של המתלון. המתלון אשר עבד במקום במשך חודש בלבד נעצר ונחקר ושלל כל קשר או ידיעה לגבי הסמים. מדובר בשטח עצום של 68 דונם שאינו מגודר, נטוש ומרוחק מהמקום שבו הוא שמור. לו ידע המתלון על



מעבדת הסמים, הרי שלא הייתה לו כל סיבה להזעיק משטרה.

5. לטענת ב"כ המשיב 1, עו"ד יעקב מלול, באשר לאירוע האלימות, המשיב 1 מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירה של תגרה ולכל היותר ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת. באשר לעבירת החטיפה, איומים והחזקת הסכין חולק המשיב 1 על קיומן של ראיות לכאורה ולחלופין טוען לכרסום מהותי בראיות. הראיות בתיק דנן מסתכמות "במילה מול מילה" של המתלון מול המשיבים. אין מחלוקת כי ארבעת המשיבים נסעו יחד ברכב ועצרו ליד הבניין הנטוש. אין גם מחלוקת שאירע אירוע אלימות בין מי מהמשיבים לבין המתלון מחוץ למתחם הנטוש. אין מחלוקת שהמשיבים נסעו עם המתלון ועצרו ליד תחנת הדלק, קנו למתלון בקבוק מים ואין מחלוקת שהמשיבים חזרו יחד עם המתלון ברכב לאזור הנטוש. לגרסתו של המשיב 1, גרסה אותה מסר רק בהודעה שניה, משום שלא ניתנה לו קודם לכן האפשרות להתייעץ עם עורך דין, הוא עצר במקום כדי לעשן גראס. מיד לאחר שיצא מהרכב יצאו המתלון וחברו מהאזור הנטוש והמתלון נתן למשיב מכת אגרוף. כתוצאה מכך, החלו המשיב 1, המתלון וחברו של המתלון להתקוטט ביניהם, כאשר המשיב 2 יצא מהרכב ונחלץ לעזרתו ואירעה קטטה ביניהם. במהלך הקטטה, ברח חברו של המתלון והמשיבים נותרו במקום עם המתלון. כתוצאה מהקטטה ולאחר שנרגעו הרוחות הבחין המשיב שהמתלון נפגע ויורד לו דם. המשיבים והמתלון נסעו ברכב לתחנת דלק וקנו למתלון מים כדי שיוכל לשטוף את פניו. בזמן שהמשיב 3 הלך לקנות מים, נתן המשיב 1 למתלון לבצע שיחת טלפון לחבר שלו כדי "לסגור את הסיפור" גם עם החבר. לאחר מכן, חזרו המשיבים יחד עם המתלון לאזור המתחם הנטוש. בהתאם לגרסה זו נמצאו חבלות על פניהם של המשיבים 1 ו-2, שאותן לא הסביר המתלון. המתלון נחקר שש פעמים. עדותו נסתרה על ידו מחקירה לחקירה, סתירות היורדות לשורשו של עניין אשר גרמו לבלבול אצל חוקריו שנאלצו לעמיתו בכל אחת מחקירותיו. עד לגרסתו הסופית, אשר מופיעה בכתב האישום, מסר המתלון גרסאות שונות ללא הסבר מניח את הדעת. גרסתו של המתלון אינה מתיישבת עם ההגיון הבריא ומעלה תהיות רבות, מדוע חטפו אותו לתחנת דלק? מדוע קנו לו מים כדי שיוכל לשטוף את פניו? מדוע נתנו לו להתקשר לחברו בשעת מעשה ומדוע החזירו אותו חזרה למקום הנטוש? כמו כן לא מוסר המתלון שום הסבר מניח את הדעת מדוע המשיבים חבולים אף הם. נוכח גרסתו של המתלון לא ניתן שלא לבחון כבר בשלב זה את מהימנותו ולא ניתן להתעלם מכך כי במקום הנטוש נמצאה מעבדת סמים המונה כ- 1000 שתילים של סם מסוג קנאבוס במשקל של 120 ק"ג וכי למתלון ולחברו עבר פלילי מכביד בעבירות סמים.

6. לטענת ב"כ המשיב 2, עו"ד רועי לנג, לא עלה בידי המבקשת להציג ראיות לכאורה לאשמת המשיב ולכל הפחות קיימת חולשה משמעותית בראיות. ראיות המבקשת מבוססות בעיקרן על הודעות המתלוננים, כאשר הודעות אלו, בהיעדר כל ראיה אובייקטיבית מבוססת, אינן יכולות לבסס תשתית ראייתית. גרסאות עדי התביעה מלאות בסתירות, פרכות ותמיהות ואין בהן שום יתרון על התיאור החלופי וההגיוני שהציגו המשיבים להשתלשלות האירועים. המשיב 2 אינו חולק על כך שבמועד הרלוונטי הגיע יחד עם האחרים למקום וכי שם התגלע אירוע אלימות שכלל חילופי מהלומות הדדיות בין המשיבים למתלון. עוד אין עוררין כי במהלך השתלשלות האירועים, נכח המתלון ביחד עם המשיב ואחרים, פרק זמן קצר של מספר דקות, במכוניתם של המשיבים. החבורה נסעה מהמקום הנטוש לתחנת דלק בקרבת מקום, המשיבים והמתלון עצרו בתחנת דלק, ואחד מהמשיבים רכש בקבוק מים עבור המתלון, כאשר במהלך הנסיעה המתלון התקשר מטלפון נייד של אחד מהמשיבים לחברו, ובהמשך חזרו למקום הנטוש. מדובר באירוע שלכל היותר ניתן להכתירו כאירוע של אלימות הדדית, שלא ניתן



לייחס דרכו עבירות אלימות ובוודאי שלא עבירת חטיפה. נוכחות המתלוננים במקום אינה תמימה ומקרית, אלא המתלונן יזם את האירוע האלים. לאור עברם הפלילי של המתלוננים, אשר ריצו מאסר ממושך בן 4 שנים בעבירות סמים חמורות, קיים צל כבד על מהימנותם ועל האפשרות להתבסס על עדויותיהם כראיות לכאורה. המתלונן שימש כשומר במקום בו נתפסו מאות שתילי מריחואנה. קיימות אינדיקציות רבות לקשר בין הסמים למתלונן. יש בכך להצביע על המוטיבציה שלו להפללת המשיבים. נוכח זאת, במקרה דנן יש לפעול על פי החריג לכלל ולבחון את מהימנות המתלוננים כבר בשל הראיות לכאורה וזאת משום שבעדויותיהם מתמצה התשתית הראייתית כולה וכן כי קיים קושי אינהרנטי לתת אמון בגרסאותיהם. כמו כן עדויותיהם מלאות בסתירות, פערים ותמיהות אשר אינם מקבלים מענה בחומר החקירה שבתיק. המתלוננים אינם מצליחים לתאר אירוע קוהרנטי אחד ולתת מענה לנקודות מעוררות פליאה שעולות מגרסתם. הדברים עולים ביתר שאת בנוגע לנסיעה ברכב המגבשת את עבירת החטיפה ונראה כי המתלונן אינו מצליח לספק תשובות לשאלות שנועדו להבהיר כיצד מדובר בחטיפה אם תכלית הנסיעה הייתה להביא עבורו מים, אם במהלך השיחה הוא שוחח בטלפון של המשיבים עם חברו ולבסוף שבו כולם למקום האירוע.

7. לטענת ב"כ המשיב 3, עו"ד יזהר קונפורטי, הכרסום בתשתית הראייתית הינו כה משמעותי ומהותי עד כי הוא מעמיד בספק את יכולתה של התשתית הראייתית להוביל להרשעה מעבר לכל ספק סביר. ב"כ המשיב 3 הצטרף ליריעת המחלוקת אשר תוארה בהרחבה על ידי ב"כ המשיבים 1 ו- 2, והוסיף כי המדובר בקטטה שאותה יזם המתלונן עצמו, בניסיון להסתיר או להגן על תוצרים של עבירת הסמים שאותה הוא ביצע. כתוצאה מהקטטה נחבלו שני הצדדים. המשיב 3 לא ירד מהרכב במשך כל אירוע הקטטה. המשיבים אשר ביקשו לסייע למתלונן, הסיעו אותו לתחנת דלק במטרה לרכוש עבורו מים. כל יתר האמור בכתב האישום, ואשר עולה כדי עבירה מוכחש ומקורו באמרות הנסמכות על שלל הגרסאות הסותרות שמסר המתלונן. נדרשה גבייתן של לא פחות משש גרסאות לצורך ביסוס תמהיל כלשהו. לא ניתן להסתמך על גרסאות אלה. הראיות חושפות דווקא מניע ברור של המתלונן וחברו לתקוף את המשיבים במטרה להסתיר או להגן על השלל ולהמלט בעצמם מאישום פלילי.

8. לטענת ב"כ המשיב 4 עו"ד רן אלון, המשיב אינו חולק על כך שבמועד הנקוב בכתב האישום הגיע יחד עם יתר המשיבים למקום המפורט. מעבר לכך חולק המשיב על כל המיוחס לו בכתב האישום. קיימת חולשה ראייתית בולטת בתיק, המתבסס רובו ככולו על הודעותיו של המתלונן, אשר מתפתחות ומשתנות עד כי לא ניתן לומר כי קיימת גרסה קוהרנטית אחת שלו המהווה עמוד שדרה איתן מוצק שעליו ניתן להבנות ולהסתמך. יתר על כך, לא ניתן לסמוך על גרסת המתלונן בנסיבות בהן הוא נחקר כחשוד בגידול סמים, לאור העובדה ששמר על מקום אשר התברר ששימש כחווה לגידול סמים. בנוסף, נסיבותיו האישיות של המשיב 4 שונות מהותית מאלה של כל יתר המעורבים. המשיב הינו צעיר כבן 20 נעדר עבר פלילי. חלקו בכתב האישום הינו הקטן ביותר ומייחס לו באופן אקטיבי רק את מכת האגרוף בפניו של המתלונן. דברים אלו נסמכים על דברי המתלונן בעימות מול המשיב. עם זאת בדו"ח הובלה והצבעה המתלונן מתאר כי מי מהמשיבים היכה אותו באגרופים בתוך האוטו, אך לא מזכיר את האגרוף שניתן לו לכאורה על ידי המשיב 4. מגרסת יתר המשיבים עולה כי המשיב לא עשה דבר מהמיוחס להם, לא היה מעורב בקטטה, לא הכניס את המתלונן לרכב ולא יצא מהרכב. מגרסת המתלונן עולה כי המשיב 4 לא יצא כלל מהרכב במשך כל האירוע ובעת ששהה ברכב המשיב הגן על המתלונן ואף ביקש שיקנו לו מים. המשיב 4 לא אחז בחפץ אשר נחזה לאקדח לגרסתו של המתלונן ומשכך לא ניתן לייחס לו פעולה זו. מכאן כי מעורבותו באירוע הינה שולית וקיימת חולשה ראייתית ניכרת בכל הנוגע למיוחס



17.

דין ומסקנות

9. ב"כ המשיבים אינם חולקים על הימצאותם של המשיבים במקום האירוע ואף אינם חולקים על כך שהייתה בינם לבין המשיב תגרה, וכי בשלב מסוים הוסע המתלונן על ידם, ברכבם, לתחנת דלק שם רכשו עבורו בקבוק מים ולאחר מכן חזרו למקום האירוע. המחלוקת העיקרית נסובה בשאלה האם האלימות הייתה חד צדדית כגרסת המתלונן, או דו צדדית כגרסת המשיבים, והאם אירעה חטיפה כמתואר בכתב האישום שבמהלכה איימו המשיבים על המתלונן באמצעות סכין וחפץ דמוי אקדח ולאחר מכן אולץ המתלונן להכניסם אל תוך השטח הנטוש ושם הצליח להימלט מהם, או שמא לאחר התגרה לקחו המשיבים את המתלונן ברכבם מרצונו, קנו לו מים, והחזירו אותו למקום.
10. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה**, אם כי בנוגע לעבירת החטיפה קיימת חולשה ראייתית כלשהי.

גרסת המתלונן

11. **חקירת המתלונן מיום 23.10.17** - המתלונן מציין כי הוא "עובד כשומר בבוטקה 24 שעות. אני גם גר שם ויש לי חדר... חוזר פעם בשבוע לכסיפה" (ש' 4-12). "אני הייתי יושב בחדר שלי ביחד עם חבר שלי... דיברנו פתאום הגיע אוטו... האוטו חנה איזה 10 דקות כאשר אף אחד לא יצא ממנו ואחרי זה ירד משהו מהצד שליד הנהג ואז האיר עם פנס לכיוון השער וצעק לי שומר, שומר. אמרתי לחבר שלי שיישאר בחדר ואני יצאתי לבדוק מי זה. אני ניגשתי לכיוון השער עם פנס שלי והארתי לכיוון שלו ואז הוא צעק עלי ואמר לי כבה את הפנס משטרה. נעמדתי וכיבתי. הוא שאל אותי אם יש לי תעודת זהות ואיפה היא אמרתי בחדר ורציתי להביא לו אז הוא אמר לי לא, לא, תצא החוצה. יצאתי, איך שפתחתי את השער חצי פתיחה הוא משך אותי עם היד ואז תפס לי את הראש ודפק לי אותו בשער. אחרי כמה שניות ירדו עוד 2 מהאוטו, שניהם ירדו מהצד האחורי של האוטו תפסו אותי, הרימו אותי והכניסו אותי בכוח לאוטו ואז שם הבנתי שזה לא משטרה. אחד מהם שאל אותי אם יש לי טלפון... נתתי לו... אבל לא הראיתי להם את האייפון שהיה לי בכיס השני... נסענו לתחנת דלק... הם החנו את האוטו בצד ואחד מהם ירד והביא לי מים, אני שטפתי את הפנים שלי ואז אחרי זה אמרתי להם מה אתם רוצים ממני... אחד מהם הצמיד סכין לגרון שלי ואמר תשמע אנחנו רוצים להיכנס בפנים ולראות מה יש שם... שאלו אותי אם יש שם אנשים. אני אמרתי להם שחבר שלי שם ואז הם אמרו תתקשר אליו. התקשרתי אליו אמרתי לו שיעזוב... אחרי שחבר שלי הלך, אחד מהם אמר לי אנחנו רוצים להיכנס בפנים ולראות מה יש שם וביקשו שאני אלך לפניהם. אחד מהם הוציא אקדח שם לי אותו מאחורי הראש ואמר לי כנס ואם אני זז ימינה או שמאלה הוא יורה בי. נכנסתי איתם בפנים... לקחתי אותם לדרך צרה... נכנסתי ראשון... ניצלתי את ההזדמנות וקפצתי מעל המרפסת וברחתי מהם והתקשרתי למשטרה" (ש' 21-43). בהמשך הוסיף "הנהג אמר להם כאשר כבר הייתי באוטו תנו לי לתת לו בוקס לפנים, שאל אותי איך קוראים לי ושארתי לו עיד נתן לי בוקס לפנים" (ש' 63-64). כאשר תיאר את הסכין מסר "סכין לא מתקפלת ומסובב עליה בד לבן על הידית" (ש' 72). עוד מסר המתלונן כי הוא אינו מכיר את המשיבים ולא ראה את רכבם בעבר (ש' 113-114)



12. חקירת המתלונן באזהרה מיום 23.10.17 שעה 16:30: "בגלל שאין לי איפה לישון אני

בא מהדרום, השמירה היא רק ביום, לא כל הימים בשבוע אני שומר שם... שמתקשרים אליו מחברת השמירה אני אלך לשם לביקורת... אחרי שביקורת תעבור... אני נשאר וישן שם עד ליום למחרת" (ש' 36-39). בהמשך נשאל למי שייכים הסמים ומשיב "כנראה לחבר'ה שבאו לרצוח אותי אתמול... הם באו ושאלו אותי למה אתה שומר פה, אמרתי להם אני שומר ושאלו אותי ממתי יש פה שמירה" (ש' 95-99). החוקר שואל מדוע לא סיפר את הדברים אתמול והמתלונן משיב "אמרתי לחוקר" (ש' 101). מוסיף "אחרי שחזרנו והצמידו לי את האקדח הבחור שהצמיד את האקדח אמר לי תברח אני יודע איפה אשתך ואני יודע איפה אתה גר בדיוק... אמרו לי את השם שלי ואמרו לי שאני ממשפחה אלחסוני ושאני מכסייפה" (ש' 150-152). נשאל מה עשה חברו בזמן שהוא נלקח ברכב ומשיב "אני צעקתי לו תברח לפני שנכנסתי לרכב" (ש' 161). "ביקשו ממני להתקשר לחברים שלי שיעופו משם הוא החזיק את הטלפון שלי ביד והתחיל לדפדף ואמר לי איזה מספר אני הצבעתי על המספר והוא התקשר מהטלפון שלו היה לו נוקיה והנהג... אמר לו תתקשר מחסום ואז הוא התקשר מחסום למספר... זה היה על רמקול השיחה ואמרתי לו תעזוב את המקום ולך והוא אמר לי שהוא כבר לא במקום" (ש' 167-170).

13. חקירת המתלונן מיום 25.10.17 שעה 16:02: "הם יצאו שלושה והאירו לכיוון השער עם

הפנסים של הטלפונים ואז אני הדלקתי את הפנס שלי וחבר שלי חדר היה בפנים בתוך החדר על המיטה, ברגע שהדלקתי להם את הפנס הם אמרו שהם המשטרה ועלי לכבות את הפנס ואז כיביתי ואמרו לי לפתוח את הדלת ופתחתי ואיך שבאתי ללכת לכיוון שלהם משכו אותי בחוץ... כשחבר שלי שמע אותי צועק בשער, הוא ברח ואף השאיר את הטלפונים שלו שם... כשהיינו כבר ברכב ואמרו לי להתקשר אליו שיעזוב את המקום והתקשרתי אליו הוא אמר לי שהוא כבר לא במקום" (23-34). כאשר החוקר מעמת אותו עם כך שמסר בחקירה הראשונה כי חברו כלל לא ידע או שמע שחטפו אותו, אלא גילה על החטיפה רק כאשר התקשר אליו, משיב המתלונן "כשהייתי אתו בדיון בבית משפט שאלתי אצל האחים שלי שהיו בדיון הם אמרו לי שהוא ברח עוד מהרגע הראשון שחטפו אותי ואני גם נזכרתי שבשיחת טלפון איתו הוא אמר לי שהוא במסילת רכבת" (37-38). המתלונן נשאל כיצד יתכן שחברו, חדר, ברח מהמקום והשאיר את הטלפונים שלו, איך בדיוק התקשר אליו ודיבר אתו בטלפון בזמן שהמשיבים החזיקו אותו ברכב, ומשיב שכאשר חזר בבוקר חזרה למקום, ראה את שני המכשירים על המיטה (39-42). המתלונן נשאל לגבי השינוי בגרסתו במספר החוטפים שהיו בתחילה מחוץ לרכב, כאשר בחקירתו הראשונה מסר שרק אחד מהם היה בחוץ ותקף אותו, והמתלונן מוסר "אני זוכר טוב מאוד ששלושתם היו בחוץ... תוך כדי שהוא תוקף שניים כבר היו לידו. בהתחלה נכון שזה עם הפנס שקרא לי היה רק אחד...תוך כדי שזה הכה אותי אז הצטרפו אליו עוד שניים... אני זוכר טוב מאוד מה אמרתי, אחד מהם הזדהה כשוטר ופתחתי לו את השער והוא ישר תפס אותי בצוואר והתחיל להכות אותי... ואז כבר הצטרפו אליו עוד שניים" (60-69).

14. חקירת המתלונן מיום 26.10.17 - נשאל מדוע בהובלה והצבעה מסר שהצמידו לו סכין לבטן,

דבר שלא מסר קודם לכן ומשיב: "יכול להיות ששכחתי את זה, אני בהובלה שעשיתי תיארתי את כל מה שהיה בדיוק" (ש' 7). נשאל לגבי טענת המשיבים כי תקף אותם ומשיב "אני בחיים לא תקפתי שוטרים כי הם הזדהו כשוטרים" (ש' 11) והכחיש כי תקף את המשיבים.



15. **חקירת המתלונן מיום 1.11.17** - מתבקש לתאר מה עשה כל אחד מהמשיבים על פי תמונות שהוצגו לו. מצביע על משיב 3 ואומר "זה שישב ליד הנהג, זה אחד מהחבר'ה שירדו בהתחלה... הזדהה כשוטר ונתן לי מכות" (24-25). מצביע על משיב 4 ואומר "זה הנהג של הרכב, הוא פתח להם את הדלת שהרימו אותי לתוך הרכב והוא נתן לי בוקס לאף בתוך הרכב" (ש' 26-27). מצביע על משיב 1 ואומר "זה הנמוך שהצמיד לי את הסכין לבטן וגם הוא הצמיד לי את הסכין ברכב" (ש' 28-29). מצביע על משיב 2 ואומר "זה הראשון שהזדהה כשוטר שתפס אותי בשער גם נתן מכות, גם נתן מכות ברכב שירדנו מהרכב נכנסנו לתוך השטח 3 האתיופים ירדו איתי והנהג נשאר הוא היה מאחור לפי הקול שלו בעימות ידעתי זה אותו בן אדם שהצמיד לי את האקדח כי היה מאחורי ואמר לי לא להסתובב אחורה" (ש' 30-33). בהמשך נשאל על כך שבהודעות הקודמות שלו אמר שרק שניים ירדו מהרכב, ומוסר "בהתחלה שקראו לי משטרה היו שניים ולאחר שנתנו לי מכות אחד הצמיד את הסכין והשני חבט את הראש שלי בעמוד של השער היו כבר שלושה לא ראיתי איך הוא ירד" (36-37). בהמשך מביט בתמונות ומתאר כי משיבים 2 ו-3 ירדו ראשונים מהרכב, זוכר שמשיב 3 משך אותו החוצה ואז יחד עם משיב 2 הכה אותו (ש' 48). "ואז הרגשתי שיש לי סכין בבטן ידעתי שזה הנמוך כי הוא יותר נמוך ממני כי הסתכלתי בזווית של העין וראיתי אותו יותר נמוך ממני והצמיד לי את הסכין לבטן ואז הרימו אותי ולקחו אותי לרכב עם הסכין על הצוואר שלי" (49-51). נשאל שוב על כך שבהודעתו הקודמת אמר שהמשיב 3 היכה אותו והיה בחוץ, ואז אחרי שתי שניות ירדו עוד שניים שהכניסו אותו לרכב, ומוסר כי "שניהם הרביצו לי ... ואז הנמוך הצטרף עם הסכין אני לא זוכר אך הוא ירד מהרכב. אני גם שמסרתי את העדות הראשונה הייתי בלחץ כמעט רצחו אותי" (ש' 66-67).

16. **דוח הובלה והצבעה מיום 26.10.17 מסומן ל"ח** - ממנו עולה כי המתלונן מתאר כיצד היכו אותו, והכניסו אותו לרכב, הוביל את החוקרים במסלול הנסיעה לאזור תחנת הדלק, ולאחר מכן חזרה למקום. תיאר כיצד ירד מהרכב וכיוונו אליו אקדח לראשו, וכיצד נמלט מהמשיבים והתקשר למשטרה.

17. כמו כן, במהלך העימותים עם המשיבים מסר המשיב את הדברים הבאים:

א. **בעימות עם המשיב 1** - "זה שישב בצד שמאל שלי שהיה לו את הסכין העטופה עם הבד... הוא הניח את הסכין על הגרון שלי והוא אמר לי אם תדבר מילה או מציץ אני קובר אותך כמו שקברתי אחרים". "הטלפון שלי היה אצל הנהג... והוא והשני שהיה על ידי ירדו איתי לתוך המתחם נכנסו בפנים... אמרתי לו יש לי דרך אחרת ואז נכנסתי אתו מצד המזרחי של האולם ואז נכנסתי מהפתח הצר והוא בא להיכנס אחריי ובזמן הזה אני הייתי כבר בפנים ועליתי דרך סולם ומלמעלה התקשרתי למשטרה מטלפון נוסף שהיה איתי... זה הבחור ירד עם אדם אחר והזדהו בפני כשוטרים שפתחתי את השער הקטן זה... משכו אותי והתחילו להרביץ... דפקו לי את הראש...שלושתם העמיסו אותי לרכב והבחור הזה... הוא זה שהיה לו את הסכין ביד והניח אותה על הגרון שלי ושרט לי את הגרון".

ב. **בעימות עם המשיב 2** - "זה שישב באוטו לידי מצד ימין...הוא... ירד בהתחלה עם השני, אלה שמשכו אותי מחוץ לשער והתחילו להכות אותי... נתן לי בוקסים... הכניסו אותי לתוך ההונדה... זה שישב בצד שמאל שלי הניח את הסכין על הגרון, אחרי זה לקחו אותי לתחנת דלק וקנו לי בקבוק מים... אחרי שחזרנו למקום הוריד אותי מהרכב והכניס אותי בפנים לתוך השער ורגע לפני... אחד מהם אמר תביא את האקדח אחד מהם בא בריצה מהרכב והניח לי



אקדח על הראש מאחורה ואז נכנסו לתוך הגדר בפנים... אני נכנסתי ראשון לתוך הפתח שמה והצלחתי לברוח מהם. הם חיכו שם חשבו שאני עדיין בפנים".

ג. בעימות עם המשיב 3 - "זה שישב ליד הנהג... זה אחד מאלה שהתחיל לדחוף אותי לתוך השער ותפס אותי מהפנים ואמרתי לו הראש שלי ואמר לי לא נורא טיפה דם... כולם ירדו מהאוטו חוץ מהנהג... לקחו אותי ברכב זה האדם שירד לקנות מים לשתות... כי ראו אותי נחנק ואז הנהג נתן לו 20 שקל אמר לו לך תקנה את המים ואז הוא (משיב 3 - ע.ק) אמר לו אל תסתובב בתוך התחנה תעשה פרסה כאן". בהמשך משיב לטענה לפיה הלכו לתחנת דלק כדי לקנות מים ואומר "למחרת בבוקר השוטרים ראו שיש לי ששיית מים בחדר". לאחר מכן ממשיך ואומר "הבחור הזה יחד עם השני הנמוך אלה שהובילו אותי לתוך האולם שנמצא במתחם ושמה אני הצלחתי לברוח מהם".

ד. בעימות עם המשיב 4 - "זה הנהג של ההונדה... השניים האלה... שהרביצו לי הוא אמר להם חכו רגע חברה והסתובב לכיוון שלי ונתן לי בוקס לפנים... אחרי שהורידו אותי מהאוטו אחד האתיופים רצה לתת לי את הסכין בבטן ואז הבחור הזה שמולי עצר אותו ואמר אנחנו פה לא בשביל להסתבך".

חיזוקים לגרסת המתלונן

18. מעבר להודעותיו של המתלונן, הרי שגרסתו נתמכת בראיות נוספות, אשר נאספו בזמן אמת ויש בהן כדי ללמד על מצבו הנפשי של המתלונן סמוך לאחר האירוע המתואר בכתב האישום, כפי שיפורט להלן:

א. דוח אירועים מוקד 100 מסומן לא' - ממנו עולה כי המתלונן מתקשר ומודיע כי "אנשים שודדים אותו הרגו אותו במכות... לא יכול לדבר... חבול בראש... תקפו אותו לקחו לו את הטלפון... הרביצו לו עם סכינים והם מחכים לו". הדברים גם עולים מתוך תקליטור המתעד את השיחה למוקד 100 בו נשמע המתלונן בעודו מתנשף חוזר ואומר למשטרה למהר כי התוקפים מחכים לו. חוזר על כך שאינו יודע מי הם ואינו יודע מה הם רוצים ממנו.

ב. תימלולי שיחות המתלונן עם השוטרים שנמצאים בדרך אליו מסומן ל"ב - מהם עולה כי המתלונן מדווח בזמן אמת למשטרה כי הוא נמלט ומבקש עזרה. מתאר כי רודפים אחריו וכי הוא נכנס להתחבא בין העצים. מתאר כי ברח וכן כי "שברו את המוח שלי", וזאת בעודו מתנשף. יש לציין כי בהאזנה להקלטת השיחה נשמע המתלונן מדווח תוך כדי שהוא מתנשף.

ג. מזכר מסומן נד' מאת סמ"ש מוזלברט אליאס מיום 23.10.17 - בדרכו למקום האירוע שוחח עם המתלונן אשר מסר "כי הוא שומר בבית אבות ישן... הגיע אליו 4 נערים, 3 ממוצא אתיופי ואחד ככל הנראה מרוקאי, איימו עליו ותקפו אותו ויש לו חבלה בראש, איימו עליו עם סכין, מסר כי בידית של הסכין יש בד בצבע לבן מלופף, והוא טען כי איימו עליו עם אקדח, רדפו אחריו וברח מהם, התקשר למשטרה". בחיפוש שנערך ברכב נמצאה סכין מטבח גדולה עם ידית פלסטיק ועליה בד לבן מלופף על הידית. מתחת למושב האחורי נמצא מכשיר טלפון נייד כסוף.

ד. מזכרי שוטרים מסומנים מ"ג - מהם עולה כי בעת שהיו במקום לא הריחו ריח של חומר חשוד כסם.



ה. **דו"חות פעולה שוטרים מסומנים ח' עד יא' - מתארים הגעה למקום האירוע, את המתלונן**
חבול, הצבעתו על המשיבים כעל אלו שפגעו בו וכן תפיסת מכשיר הטלפון הנייד שלו וכן את הסכין
ברכבם של המשיבים.

19. נוסף על עדויות אלו, ישנה הודעתו של **חדר אלחסוני מיום 30.10.17** - שהינו חברו של
המתלונן אשר היה עמו בעת האירועים. מתוך הודעתו עולה "זה היה יום ראשון בלילה בסביבות
השעה 1:00... ישנו, פתאום אני שמעתי צעקות הייתי יושב באחד החדרים בכניסה... שמעתי
צעקות ושנאים מרביצים קמתי הסתכלתי פתאום עיד אומר לי עוד מרחוק לפני שהתקרבותי
עיד אמר גנבים עבריינים... אמר זה לא משטרה... אני ברחתי עזבתי את המקום... דרך
השדה... בריצה הגעתי לשדה תפוזים מצד השני של הכביש התחבאתי שם עד שאור שמש יצא,
ואז חזרתי לשם ראיתי את עיד אמר לי החברה האלו גנבים, רצו לרצוח אותי והיה להם אקדח
וסכין. רוצה להגיד גם שאחרי שהייתי בתוך השדה תפוזים לאחר שיצאתי מהשטח מישו
התקשר אלי מחסום וענה לי עיד ואמר לי תברח מהמקום אמרתי לו מה קרה מה יש, פתאום
הטלפון התנתק לא הספקתי להגיב" (ש' 8-15). מתאר כי הגיע למקום משום שהמתלונן ביקש ממנו
שייקח אותו חזרה הביתה ולבסוף אמר לו המתלונן שצריכים לישון שם באותו לילה כי יש למחרת ביקורת
ולאחריה יוכלו לשוב (ש' 40-45). מתאר כי התעורר בעקבות צעקות אך לא ראה מה קרה (ש' 158-
99). "אחרי שהתקשר אליי חסום... התחלתי לרוץ כי השיחה הלחיצה אותי... שעצרתי לנוח אני
שם את היד בכיסים כדי להתקשר לעיד ואז אני קולט אין טלפונים... ישבתי ליד העצים ...
אחרי שנחתי התחלתי לחזור לכיוון... ראיתי את הרכב שלי במקום שלו ועיד היה שם... אמרתי
לו אני ברחתי והנה חזרתי לראות מה קרה אם אתה חי לא חי, הסביר לי שאלה חברה לא יודע
מי הם עבריינים גנבים... סיפר לי שהוא הזמין משטרה ואם לא היה לו טלפון לא היה בחיים
והוא הדריך את המשטרה איך להגיע אליו ואני הבנתי ממנו ושהמשטרה הגיעה אליו דרך
הטלפון... אני ראיתי שהיה לו דם בראש וסימני סכין בצוואר... אני נלחצתי יותר ואמרתי לו אני
לא נשאר פה דקה אמר לו אם אתה רוצה לבוא איתי הבית בוא עכשיו, אם לא תמות לבד...
אני לקחתי את עצמי והלכתי הביתה" (ש' 120-141). מכחיש כי היה מעורב בקטטה שהתקיימה את
המשיבים או שהותקף על ידם (148-153).

גרסאות המשיבים

20. בחקירות הראשונות מיום 23.10.17 שמרו כל המשיבים על זכות השתיקה.

21. בהמשך מסרו המשיבים את הגרסאות הבאות:

א. המשיב 1 מסר **בחקירה מיום 25.10.17** - כי הוא והמשיבים האחרים טיילו באוטו, הוא הריח
קנאבים ועצר. הוא טייל ליד האוטו כשלפתע הגיע המתלונן עם עוד אדם ונתן לו אגרוף בשפה. הם
התחילו להתקוטט ביניהם ואז המשיב 2 יצא לסייע לו. החבר של המתלונן ברח. בהמשך ראו שיוּרד
למתלונן דם הכניסו אותו לאוטו ונסעו לקנות לו מים וכשחזרו המשיב נתן למתלונן להתקשר לחבר
שלו מהטלפון של המשיב 1 משום שלא היו לו שיחות בטלפון שלו. לאחר שהגיעו למקום, המתלונן
אמר שהולך להביא את החבר שלו וחזר עם המשטרה. לא יודע להסביר איך נגרמו למתלונן החבלות.
טוען כי בשיחת הטלפון שעשה המתלונן הוא דיבר בערבית והמשיב אינו יודע מה הוא אמר. לא יודע
של מי הסכין. טוען כי רק הוא והמשיב 2 יצאו מהרכב. לא יודע מדוע שהמתלונן יגיד עליהם את



הדברים האלו.

בעימות בין המתלון למשיב 1 חזר על דברים דומים ואמר "אני טיילתי שמה רציתי ללכת למועדון, רציתי לעשן קנאביס ראיתי אותו בדיוק שמה לפי הריח של הקנאביס, עברתי ראיתי אותו הוא דפק לי בוקס, דפקתי לו מכות, החבר שהיה איתי יצא להגנתי והחבר שלו בא גם דפק לי מכות והם ביחד דפקו לי מכות, ואנחנו בחזרה דפקנו להם מכות, לקחנו אותו לשתות, קנינו לו מים לשתות, הוא שכח את הטלפון אני נתתי לו שיחה ומשם הוא ברח".

ב. המשיב 2 מסר **בחקירתו מיום 25.10.17** כי הייתה אלימות דו צדדית בינו לבין המתלון. טוען כי המתלון ואחרים תקפו אותם, היו שם שלושה אנשים, אחד ברח מיד והמתלון ואדם נוסף התקוטטו איתם ובהמשך גם השני ברח ורק המתלון נותר. טוען כי שאלו את המתלון אם הוא רוצה מים ואז לקחו אותו לתחנת דלק. הוא ישב "מאחורה באמצע עיד יושב אני ישבתי מצד ימין" (ש' 10). טוען כי "הסכין הייתה בכלל מקדימה של הרכב" (ש' 12). מכחיש קיומו של אקדח. טוען "אחרי שהלכנו מכות קנינו לו בקבוק מים והכל הסתדר בגלל זה נשארו שם" (ש' 22). מאשר כי המתלון ביצע שיחה בטלפון של אחד מהם לחברו, טוען כי לא היו למתלון שיחות יוצאות וכי יתכן ששכח באוטו שלהם את הטלפון שלו. לא יודע להסביר כיצד המתלון יודע לתאר את הסכין אם היא הייתה ברכב מקדימה.

בעימות בין המתלון לבין המשיב 2 - המשיב 2 מתאר "אני וחברים... הגענו לאיזה מקום... רצינו לעשן... עלינו על איזה צינור מים... הוא שיושב מולי ויחד עם השניים. אחד מהם חשב שאנחנו שוטרים צעק משטרה ורץ... פתאום זה שיושב מולי יחד עם החבר שלו החליט לקפץ על אפרים (משיב 1 - ע.ק.), בזמן שאני ראיתי אותו קופץ עליו יצאתי מהרכב רצתי לכיוון שלו ונתתי לו בוקס לפניו הוא החזיר לי, השני שהיה איתי רץ לכיוון החושך... הוא נכנס לבפנים לתוך המתחם, הוא קיבל ממני כמה בוקסים גם הוא נתן קיבל מכה נפתח לו הראש התחיל לצעוק... באותו רגע שראינו את הדם הפסקנו להרביץ לו נרגענו קצת התחלנו לדבר... הזזנו את האוטו ניתקנו את הצינור מים... לקחנו עלינו לאוטו ונסענו לקנות מים... הבאנו לו טלפון שיתקשר ממנו לחבר שלו שיגיד לו שאנחנו לא שוטרים והכל בסדר, בסופו של דבר נסענו לתחנת דלק וחזרנו לאותו מקום, הורדנו אותו שמה והוא אמר לנו חכו פה אני אביא לכם משהו לעשן והוא הלך ולא חזר, חזר מהכיוון השני עם מלא ניידות".

ג. המשיב 3 מסר **בחקירתו מיום 25.10.17** - "אני לא הייתי נוכח במהלך כל האירוע החיצוני שהיה, אני הייתי בכלי רכב ומה שהיה נראה לי מהצד זה מה שראיתי לכל היותר... עברנו ליד המקום... ליד צינור או משהו באזור... ראיתי משהו כמו צעקות לעברינו, עכשיו האזור היה חשוך ולא ברור והיה שם איזה ריח באוויר של סמים... דוד ואפרים (משיבים 2 ו-1 בהתאמה - ע.ק.) יצאו מהאוטו... וכאשר הגיעו לשם לעימות עם אותו אדם... כשבאתי לראות מה קורה, אני והחבר השני ויקי הסתכלנו מהחלון של הרכב ראינו שהם נשארו שם עם מישהו עם אותו מתלון והם הביאו אותו, באו איתו לאוטו כאשר איך שהוא חבול לא ידוע איפה... הלכנו לקנות לו מים כדי לעזור לו, לקחנו אותו לתחנת דלק, משם לאחר שהגענו לתחנת דלק אנחנו נעצרנו עם האוטו כדי שנוכל לחזור לאותו כיוון באותו כביש כדי שלא נצטרך סתם להיכנס לתחנה... אני הלכתי, אחד מהחברה נתן לי כסף... בערך 20 ₪, הלכתי לקנות מים... חזרתי לאוטו ונתנו לו לשתות... הגענו בחזרה למקום שבו ראינו אותו... הוא ביקש שיחת טלפון וגם



עשה שיחת טלפון... שם נפרדנו ממנו... היינו במקום כמה זמן... וכשבאנו לצאת בדיוק נעצרנו" (ש' 21-5). אינו יכול לתאר את חבריו של המתלון כי "היה חשון מידי" (ש' 29 וגם אינו יכול לתאר מה קרה לכאורה בין המתלון למשיבים 1 ו-2 כי "יש לי לזכור גם מה שקרה כאשר אני הייתי וכשאני מנסה להיזכר בפרטי האירוע, אני זוכר רק שהיה חשון מידי כדי לזכור מה שהיה ואיך בדיוק היה" (ש' 34-35). נשאל האם היה שימוש בסכין שהייתה ברכב ומשיב "אני לא שמתי לב... מכיוון שהייתי באוטו וזה היה במרחק טיפה וחשון כאשר הפעולות נעשו מהר כבר לא שמתי לב למה שקרה" (ש' 54). נשאל מדוע לקחו את המתלון להביא לו מים ומשיב "כי... היה נראה זקוק לעזרה באתו רגע... הוא היה חבול... והראה שלא הרגיש טוב... אנחנו באנו וסגרנו איתו שהכול בסדר איתו וחשבנו שאולי הוא צריך אם חס וחלילה יצטרך משהו יותר. אני לא זוכר את כל ההקשר של הסיפור" (62-63).

בעימות עם המתלון מוסר המשיב 3 - "אתה רבת עם החברים שלי ואתה אומר לי שאני באתי אלייך... לא אמרתי לנהג להסתובב, לא היה צורך להיכנס לתחנה כי זה אותו כביש חזרה... ראינו אותך נחנק וסגרנו את הסיפור בינינו ולא הייתה בעיה... הגענו בעקבות זה שנסגר הסיפור לתחנת דלק ואם באמת היינו חוטפים אותו איזה הגיון יש להחזיר חטוף לאותו מקום... אני הייתי באוטו שבאתי לשלם והאנשים שהיו איתו נעלמו... אם הוא היה מתקשר למשטרה מדוע ישבנו וחיכינו בזמן שהוא טוען שהוא ברח מעל 15 דקות, שהגענו לשם בהתחלה המקום היה חשון ולא ראינו מספיק טוב, אני נשארתי ברכב ו-2 חברים שלי יצאו, ואז ראיתי יחד עם האדם שיושב מולי מספר אנשים וזהו" נשאל לגבי החבלות על המתלון ומשיב "לא ראיתי לא הייתי בסיטואציה... ישבתי מקדימה לא זוכר".

ד. המשיב 4 שמר על זכות השתיקה הן בחקירה מיום 23.10.17 והן בחקירה מיום 25.10.17 וכן בעימות שנערך בינו לבין המתלון, ואולם מאשר כי הסכין שנתפסה ברכבו היא שלו וטוען כי היא להגנה עצמית.

סיכום והערכה

22. תיק זה הינו בעיקרו תיק של "גרסה מול גרסה", כאשר קיימת גרסת המתלון, ולה מספר חיזוקים חיצוניים, ומולה גרסאות המשיבים. כידוע, בשלב בחינת הראיות לכאורה, בית המשפט אינו בוחן את מהימנות העדויות. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. בעת בחינת ראיות לכאורה בשלב המעצר - בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי את המשקל הלכאורי של הראיות בתיק החקירה, והאם יש סיכוי סביר להרשעה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן, או למשקלן של הראיות. בהקשר זה יפים דברי כב' הש' י' דנציגר בבש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל (2.7.17):

"הדרישה בשלב זה של ההליך היא לתשתית ראיתית גולמית בלבד, המקימה סיכוי סביר להרשעה, ובית המשפט אינו נדרש, ככלל, לשאלות הקשורות במהימנות העדים ולסתירות המצויות בהודעותיהם במשטרה".

ראו גם בש"פ 5373/17 אגבריה נ' מדינת ישראל (31.7.17); בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.13); בש"פ 1575/17 משהראוי נ' מדינת ישראל (05.3.17).

23. מקריאת הודעות המתלון הן בפני החוקרים, הן במהלך העימותים שנערכו לו עם המשיבים והן



במסגרת ההובלה וההצבעה, נראה כי על פניו גרסתו של המתלון הינה קוהרנטית. למן הפעם הראשונה שהוא מוסר את הגרסה, הוא מתאר את האירוע באופן ברור ואף יודע לייחס לכל אחד מהמשיבים את המעשים שלכאורה ביצעו. אמנם, ישנם פרטים לגביהם משנה המתלון את גרסתו (כך למשל לגבי השעות בהן הוא עובד כשומר במקום, וכן בשאלה האם מיד בהתחלה היו משיבים 1-3 כולם ליד השער או שתחילה היה שם רק משיב 2 ואח"כ הצטרפו אליו משיבים 1 ו-3), ואולם סבורני כי המתלון מסר הסברים לשינויים אלו ולשלב הראיות לכאורה, די בהם (במיוחד נכון הדבר באשר למועד המדויק שבו הצטרפו המשיבים 1 ו-3 למשיב 2 והכו אותו נוכח העובדה כי מדובר היה באירוע אלים אשר התרחש במהירות ובשעת לילה חשוכה).

באשר לטענת המתלון לפיה המשיב 1 הצמיד את הסכין לבטנו לפני הכנסתו לרכב, הרי שפרט זה הועלה על ידי המתלון רק בשלב ההובלה וההצבעה, לאחר שכבר מסר את גרסתו ארבע פעמים. המתלון הסביר כי יתכן "ששכח" פרט זה קודם לכן ואולם גם בשלב העימות עם המשיבים הוא לא הטיח את הדבר בפניהם, ועל כן סבורני כי באשר לפרט זה, שהינו מהותי, קיימת חולשה ראייתית. כמו כן, נתתי דעתי לכך שלא נתפס שום אקדח.

24. על אף האמור לעיל בדבר גרסתו הקוהרנטית של המתלון, קיימים קשיים בגרסת המתלון, בשתי סוגיות מרכזיות: האחת נוגעת לגידול הסמים במקום, והשנייה להיגיון הפנימי של אירוע החטיפה, כפי שיפורט להלן.

ראשית, קיימת תמיהה בהכחשתו של המתלון לכל קשר לסמים אשר גודלו במקום. המשטרה תפסה במקום חווה לגידול סמים ובה כ- 1,000 שתילים של סם מסוג קנאבוס. המתלון שימש כשומר יחיד במקום אשר אף לן במקום, וקיים קושי להניח שכלל לא ידע על הסמים, וזאת על אף גודלו של המתחם כולו (כ- 68 דונם) והמרחק בין המקום שבו ישן לבין המקום המדויק שבו גידלו את הסמים.

המתלון אף אישר שראה במקום כחודש וחצי קודם לכן זרעי סמים, כדבריו (הודעה מיום 26.10.17, ש' 49-52). המתלון נשאל על-ידי החוקר: **"בחקירתך אתה מסרת שלפי חודש וחצי אמרת לרחיל (המעסיק של המתלון - ע.ק.) שמצאת בשטח בית יערי ושברת 50-60 כוסות מלאים זרעי סמים.... מאיפה בעצם ידעת שמדובר בזרעי סמים?"** ומשיב **"כי היו 14 ככה גדולים, בגדול אולי 30 ס"מ, ועוד קטנים וידעתי שזה גראס לפי העלים..."**

בהקשר זה קיימת אף תמיהה בגרסת המתלון אשר מתאר כי נוכחותו של חברו חדר במקום הייתה תמימה, וכי החבר הגיע כדי להסיע אותו משם, ונשאר לישון במקום (הודעת המתלון מיום 26.10.17 ש' 46-47). לא ניתן להתעלם מכך שהמתלון וחברו הורשעו בעבר בתיק אחד בעבירות סמים (330 גרם הירואין) ונדונו לעונשים של ארבע שנות מאסר בפועל, לכל אחד (ת"פ (מח' ב"ש) 48141-02-12 **מדינת ישראל נ' אלחסוני** (19.5.13)).

כמו כן, קיימות סתירות בין גרסת המתלון לבין גרסתו של המעסיק שלו, רחיל, בנוגע לתקופת עבודתו במקום (חודש וחצי או חודשיים וחצי) (ר' הודעת המתלון מיום 25.10.17 ש' 108) ולסוגיות נוספות הנוגעות להעסקתו ולשעות נוכחות המתלון במקום. המתלון לא ידע להסביר כיצד לא ידע על קיומם של הסמים, כאשר צינורות המים שמחוברים למעבדת הסמים עוברים סמוך למקום השמירה והלינה שלו (הודעת המתלון מיום 25.10.17, ש' 120-122). המתלון אישר שהיה במקום מרסס (שם, ש' 130).

בריחת חברו של המתלון, חדר, וחזרתו למקום רק כעבור זמן רב, עשויה אף היא לעלות בקנה אחד עם



האמור לעיל, כמו גם העובדה שחדר מסר את גרסתו במשטרה רק כשבוע לאחר האירוע (בתאריך 30.10.17). סבורני כי גרסתו של המתלונן אשר מרחיק עצמו מכל קשר לסמים מעוררת קושי מסוים כבר בשלב זה של ראיות לכאורה, הגם שאין ראיות פוזיטיביות אשר קושרות אותו באופן ישיר לגידול הסמים. ככל שישתבר שהמתלונן מעורב בגידול הסמים במקום, הרי שהדבר מהווה מניע מבחינתו למסור גרסה אשר תמלט אותו מאישום פלילי.

25. **קושי נוסף בגרסת המתלונן נוגע להיגיון הפנימי שבגרסת החטיפה.** לפי גרסת המתלונן, המשיבים חטפו אותו ברכבם, נסעו לתחנת דלק, שם קנו לו בקבוק מים ונתנו לו. לאחר מכן, באימים, הורו לו להתקשר לחברו, חדר, ממכשיר טלפון של אחד המשיבים ולומר לעזוב את המקום, ובהמשך החזירו אותו למקום. על פני הדברים, אילו מטרתם של המשיבים הייתה להורות למתלונן לומר לחברו להסתלק מהמקום, כדי שהם יוכלו להיכנס ללא חשש, לא היו צריכים לחטוף את המתלונן, להסיעו לתחנת הדלק, ואז להחזירו לאותו מקום. כמו כן, הגעתם בסמוך לתחנת הדלק, ובפרט כניסה של אחד המשיבים לתחנת הדלק כדי לקנות בקבוק מים, כאשר ידוע לכל שבתחנות דלק קיימות מצלמות אבטחה, אינה בעלת היגיון פנימי רב. זאת בפרט כאשר מלכתחילה האירוע מתרחש במקום מבודד ונטוש, ודווקא הבאת המתלונן לאזור תחנת הדלק, יש בה כדי לפגוע בתכנית העבריינית לכאורה. גם העובדה שנתנו למתלונן, במהלך החטיפה, לבצע שיחת טלפון לחברו הטוב, אינה מתיישבת בהכרח עם אירוע חטיפה. תמיהות אלה, מחלישות את התשתית הראייתית בעבירת החטיפה, במובחן מעבירות האלימות, שבהן נראה שהתשתית הראייתית חזקה יותר ונתמכת אף בחבלות שנגרמו למתלונן.

26. כאמור לעיל, ישנן סתירות גם בגרסאות המתלונן, אשר מתפתחות, ובעיקר באשר לשימוש בסכין בשלב שלפני הכנסתו לרכב, וכן קיימות תמיהות ותהיות בנוגע לסמים אשר נתפסו במקום ובנוגע לאירוע החטיפה, ואולם ככלל, אינני סבור כי מדובר בסתירות אשר יורדות לשורשו של האירוע באופן אשר משמיט את הקרקע מהאפשרות של מתן אמון בשלב זה של ראיות לכאורה בדבריו של המתלונן. בכל הנוגע לאותם אי דיוקים, סתירות ותמיהות, יתבררו הדברים בפני המותב אשר ישמע את הראיות בתיק שכן כידוע בשלב זה לא נדרש בית המשפט לבחון את מהימנותם של העדים.

27. בחינת הגרסאות של המשיבים מעלה כי המשיבים לא הצליחו להבהיר מה היו מעשיהם במקום מלכתחילה ואף לא הצליחו להבהיר את הפער בין הקטטה שבה לכאורה פתח המתלונן, לבין הדאגה שלהם לשלומם של המתלונן מיד לאחר כן שלשמה נסעו עד לתחנת הדלק הסמוכה כדי לקנות לו מים, שעה שאותה העת היו בקבוקי מים במגוריו של המתלונן. המשיבים אף לא ידעו להסביר כיצד יודע המתלונן על קיומה של סכין ברכב, שאותה ידע לתאר באופן מדויק, על אף שלטענתם לא נעשה בה שימוש בנוכחותו, אלא היא הייתה בחלק הקדמי של הרכב. המשיבים אף לא הצליחו להסביר באופן מניח את הדעת מדוע ביקש מהם לכאורה המתלונן להתקשר ממכשיר הטלפון שלהם לחברו ומדוע נמצא מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן ברכבם מתחת למושב האחורי. גרסאות המשיבים עומדות בסתירה לא רק לגרסת המתלונן ולגרסת חברו, חדר, אלא אינן עולות בקנה אחד עם התנהגותו של המתלונן סמוך לאחר האירועים, כאשר התקשר למוקד 100 של המשטרה והזעיק עזרה, התנהגות אשר תועדה בזמן אמת בהקלטות שיחות הטלפון למשטרה.

כמו כן, קיים קושי בגרסת המשיבים אשר לטענתם הגיעו למקום במקרה משום שהריחו ריח של סמים, וזאת בעוד שהשוטרים שהגיעו למקום מסרו שלא היה במקום שום ריח של סם.



28. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי קיימת תשתית ראייתית מספקת, וקיים סיכוי סביר להרשעה. בכל הנוגע לשאלה אם אירוע האלימות היה חד צדדי שבו המשיבים תקפו את המתלונן, או שמא גם המתלונן וחברו תקפו את המשיבים, נראה כי הראיות תומכות יותר בגרסת המתלונן, וזאת לאור העובדה שהחבלות שנגרמו לו חמורות מאלה שנגרמו למשיבים, הגם שגם על פניהם של המשיבים 1 ו- 2 נצפו חבלות שתועדו ואשר אין להן הסבר בגרסת המתלונן, וכן לאור העובדה שהמשיבים היו ארבעה והמתלונן היה לכל היותר עם חברו.

עם זאת, כאמור לעיל, קיימת חולשה ראייתית מסוימת בנוגע לעבירת החטיפה.

29. בשולי הדברים יצוין, כי נתתי דעתי לכך שחלקו של המשיב 4 במעשים, כפי שהם מתוארים בכתב האישום, נמוך יותר מחלקם של האחרים, וזאת הואיל ועל פי כתב האישום בחלקו הראשון של האירוע, בשלב האלימות עד להכנסתו של המתלונן לרכב, לא השתתף המשיב 4 באופן פעיל, אלא נותר לשבת ברכב במושב הנהג. בהמשך, כפי שמפורט בסעיף 10 לכתב האישום, המשיב 4 היכה את המתלונן באגרוף בפניו, ונהג ברכב במהלך האירוע. לכאורה לפי גרסת המתלונן, המשיב 4 ביקש ממשיב 3 לקנות מים למתלונן, ואף נתן לו כסף לשם כך.

סוף דבר

30. אשר על כן, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת, ואולם קיימת חולשה ראייתית כלשהי, בנוגע לעבירת החטיפה.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, בנוכחות
הצדדים.